

Heer, zo mag ik dan heengaan,
gerustgesteld,
omdat ik weet
dat ik in Uw handen geborgen ben
en gezalfd met Uw kracht
om voor eeuwig wakker te worden
in Uw vaderhuis

OM DANKBAAR, VROOM EN BLIJVEND
TE GEDENKEN
DE HEER

Theophiel, Emiel DE POTTER

echtgenoot van Mevrouw Juliette LATEUR

geboren te St.-Goriks-Oudenhove op 28 april 1913
en godvruchtig overleden in het Akademisch Zieken-
huis te Gent op 15 maart 1986, gesterkt door de
heilige Sacramenten der zieken en de

Pauselijke zegen.

« Alle dagen zijn goed om geboren te worden,
alle dagen zijn goed om deze pelgrimstocht naar
de Vader te beëindigen. » En zo is het dan ge-
beurd dat na een lange, kille winter - wanneer
de eerste lentezon door de lucht buitelde - vader
Emiel na een korte ziekte noodgedwongen is
heengegaan.

Hij was geen man van holle woorden, maar echt op-
recht en goed van hart. Een ingoede mens heeft ons
verlaten, plichtsbewust tot in het kleine toe, een
man in wie geen list was.

Wat ooit Marnix Gijsen dichtte is heel zeker op hem
van toepassing :

« Mijn vadertje, hij was rechtvaardigheid,
hij had de zware last op zich geladen
een eerlijk mens te zijn
in woord en daad.

Dat is het schone, dwaaze kwaad
waar, na ons Here Jezus Christus,
de sterkste man aan ondergaat ».

Zorgzaam als hij was heeft hij een leven van arbeid
achter de rug. Toen hij met rust ging kon hij nog

meer tijd besteden aan zijn goede echtgenote met
wie je hem regelmatig een wandeling zag doen.
Zijn bekommernis voor de dagelijkse boodschappen
lag hem nauw aan het hart. En met welk een zorg
omringde hij zijn zoon, schoondochter en lieve
kleinkinderen die steeds bij pépé welkom waren.
Hoe gelukkig was hij dan ook met hen te mogen
meeleven bij geboorte, eerste communie, in goede
en minder goede dagen.

Hij was een diep-gevoelig, edel en eenvoudig mens,
zo getroffen door de gulheid van anderen aan wie
hij graag, zonder uitgelaten te zijn, zijn vriend-
schap schonk. Daarom zullen zijn klasgenoten een
trouwe vriend verliezen.

Wat vader Emiel wel het meest typeerde was zijn
indrukwekkende, grondige godsdienstigheid, zijn
eenvoudige vroomheid. Trouw kon je hem samen
met zijn goede vrouw elk weekend in de parochie-
kerk ontmoeten. Vol aandacht was hij dan voor het
Woord van Kerk en priester. Zijn haast kinderlijke
verering van Maria is wellicht aan weinigen bekend.

Een korte, slopende kwaal heeft hem geniepig
ondermijnd. De Vader in de Hemel heeft nu zijn
moede hart opgenomen in Zijn milde handen. Vader
Emiel is niet dood; hij leeft verder in allen die ge-
loven in de Verrezen Heer en in allen aan wie hij
goed heeft gedaan.

Onze harten rouwen in onzichtbare droefheid en
geen woorden van mensen brengen hier volledige
troost. Alleen het Woord van de Heer, dat wij dit
lijden zouden dragen met moed, brengt ons de
verzoening met het leven.

Voor al de stille goedheid die wij van hem moch-
ten ondervinden, danken wij U, goede Vader.

Voor uw gebed en blijken
van deelneming in hun rouw danken U

de families

De Potter, Lateur, De Pelsmacker, Pannekoeke.